

Флорентинъ, а Сърбитѣ прѣзъ сѣщото врѣме да нахлуютъ въ страната. А пъкъ въ това врѣме, тѣзи двѣ второстепенни сили не само не бѣха обявили война, но имаха нужда най-малко отъ нѣколко седмици, за да мобилизиратъ, съсредоточатъ и пратятъ въ походъ войскитѣ си. Прѣзъ това врѣме, имаше възможность да се организиратъ въ София достатъчно войски и се заематъ съ тѣхъ Драгоманското дефиле, (между Пиротъ и Сливница) и Дорукския проходъ¹⁾ (между Берковица и София), единственитѣ съобщения, прѣзъ които неприятеля би могълъ да нахлуде въ Софийското поле.

Ако съединенитѣ двѣ Източна и Западна армии, не успѣха да отблъснатъ Руситѣ къмъ Дунава, Османъ-паша би могълъ да земе пакъ Тетевенския балканъ при Ловечъ и Етрополския — при Етрополъ, Орхание и Араба конакъ. Въ случай пъкъ, че Руситѣ бѣдеха разбити отъ Турскитѣ войски, нѣмаше вече да има причини за безпокойствие отъ къмъ Сърбия и Румѣния, които, въ такъвъ случай, щѣха да се спотаватъ и мигруватъ.

Подържанието на съобщителнитѣ пѣтища прѣди войната бѣше твърдѣ прѣнебрѣг-

¹⁾ Близо до село Бучино.